

Капитен Борца Хуснија Фазлић памтиће 21. април 1974. године и првенствену утакмицу против Партизана читавог живота. Прије почетка сусрета био је истински јунак у очима навијача, а по завршетку меча највећи трагичар. У уводу утакмице мала свечаност. Фазлић је примао честитке јер му је дуел са Партизаном био 500. у црвеном дресу.

За тај јубилеј добио је поклон, а Градским стадионом, који је био пун као шипак (присутно 16.000 гледалаца), разлегао се дуготрајан аплауз. Био је то сигурно највреднији и најдражи поклон Хуни од оних који су га искрено вољели и цијенили за све године које је дао клубу, а дао му је, ту нема дилема, много, веома много...

Финиш утакмице. Само девет минута прије краја Фазлић је одједном постао најтрагичнија фигура сусрета. Резултат је био 1:1. Тада је Кресо убацио лопту у дубину, у празан простор. Капитен Борца реаговао је муњевито, измакао је контроли противника, нашао се сам пред голманом "црно-бијелих" Истатовим.

То је била прилика која је Бањолучанима могла да обезбиједи и други бод, спасоносни у грчевитој борби за опстанак у елитном југо-друштву. Али, Фазлић није успио да искористи ту стопостотну шансу. Умјесто да шутира, он је покушао дриблингом да надмудри голмана Партизана, али је Истатов из овог чудесног окршаја успио да изађе као побједник, а Борцу је измакла златна побједа.

Иначе, домаћини су у првом полувремену доминирали, голман Јантољак се само досађивао на голу. Гости су први повели у 44. минути. Био је то први озбиљнији напад Партизана и гол. Умногоне су му кумовали и главни судија Максимовић и његов помоћник Ристић.

Када је лопта била упућена у правцу Партизановог бека Врањеша, помоћни судија Ристић је подигао заставицу јер се гостујући играч налазио у офсајд позицији. Фудбалери Борца су застали, очекујући да главни дјелилац правде заустави акцију. Но, ко зна због чега, Ристић је одједном спустио заставицу и почео да трчи уз аут-линију, махао је руком показујући да се игра настави. Београђани су овај неочекивани поклон, наравно, објеручке прихватили, Врањеш је прослиједио лопту до слободног Завишића, којем није било тешко да матира немоћног Јантољака.

Услиједили су протести фудбалера Борца, са клупе су устали тренери и резервни играчи, а Градски стадион се орио од звиждука. Дјелиоци (не)правде Максимовић и Ристић били су неумољиви, па се на одмор отишли са минималним вођством гостију од 1:0.

